

hør kan ydes gennem vedkommende Kasse". Man har ønsket, at Udbetalingen af Tillæget og fortsat Hjælp skal foregaa paa samme Maade. Jeg tillader mig at anbefale dette Ændringsforslag.

Jeg takker Udvalget og dets ærede Ordfører for Tilslutning til Lovforslaget og de stillede Ændringsforslag, med Hensyn til hvilke jeg ganske kan henholde mig til de Udtalelser, Ordføreren fremsatte.

Det ærede Medlem fra København (Christiansen) rettede et Spørgsmaal til mig angaaende Forstaaelsen af § 8 a. Jeg kan udtale, at jeg opfatter Lovforslaget saaledes, som det ærede Medlem antog: at Udgifterne ved Udbetaling af Dyrtds-tillæg til kommunale Tjenestemænd og Arbejdere kan udskrives ved Hjælp af Tillægsskatten for den Dels Vedkommende, der ikke overstiger, hvad der maatte blive fastsat for Statens Tjenestemænd, men den Del, der overstiger dette, maa afholdes i Henhold til de sædvanlige Beskatningsregler.

Godskesen: Jeg kunde meget have ønsket, at Ændringsforslag Nr. 2 til § 6 havde faaet den Skikkelse, at Statskassen godtgjorde $\frac{2}{3}$ af Udgifterne, ikke blot i Henhold til Lovens § 1, men ogsaa i Henhold til § 2. Man vilde derved for det første vinde, at man overalt fik den samme Brøk at regne med, hvad der naturligvis vilde simplificere Regnskabet ikke ubetydeligt, men dernæst vilde Kommunerne ganske blive fritaget for den sikkert meget vanskelige og besværlige Opgørelse, som skal foretages i Tilfælde, hvor en Foranstaltning kommer alle til gode. Det er jo saa, som den ærede Ordfører (Ole Hansen) nævnte, og som den højtærede Minister bekræftede, at man ogsaa i Fremtiden vil gaa den Vej i saadanne Tilfælde, at Kommunerne kan gøre op, hvilken Del af de paagældende Udgifter der falder paa de ubemidlede, og hvilken Del der falder paa de bemidlede, og saa kan man faa godtgjort $\frac{2}{3}$ af Udgifterne til den første Del og $\frac{1}{3}$ af Udgifterne til den anden. Men det er, som jeg ved af Erfaring, et stort og omfattende Regnestykke, og det kunde være ønskeligt at være fri derfor, og da Forholdet er det, at de bemidlede i Almindelighed er langt de færreste, er det vist meget tvivlsomt, om det, Statskassen vinder ved, at dens Tilskud gaar ned til $\frac{1}{3}$ for de bemidlede Vedkommende, staar i Forhold til det store Arbejde og Besvær, der er forbundet

med at foretage denne Opgørelse. Og for saa vidt man vil indvende, at den Opfattelse, jeg anser for at være den rigtige, vilde føre til, at ogsaa de bemidlede kunde faa Tilskud, og det ikke blot med $\frac{1}{3}$, men med $\frac{2}{3}$, mener jeg, man kan berolige sig med, at det kommer igen gennem Skatterne, og Skatterne vil først og fremmest falde paa de bemidlede, og jo mere bemidlede de er, des mere maa de betale. Jeg tror derfor ikke, at man med Rette kan gøre den Indvending, at man begunstiger de bemidlede for stærkt ved at gaa den Vej, jeg anser for den rette. Imidlertid har det vist sig, at den Opfattelse, som jeg ogsaa i Udvalget har gjort mig til Talsmand for, har fundet Modstand hos den højtærede Minister. Han har ikke ment at kunne gaa saa vidt, og jeg kan derfor resignere og slutte mig til den Affattelse af Ændringsforslaget, som har faaet Udtryk i Betænkningen.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede Medlems (Godskesen) Skildring af mit Standpunkt er dog ikke helt rigtig, naar han mener, at jeg havde sagt, at jeg ikke mente at kunne gaa saa vidt, for saa vidt som nemlig min Tilføjelse til denne Sætning manglede. Jeg er nemlig enig med det ærede Medlem, og det kan ikke overraske nogen, eftersom jeg hele Tiden har været af den Anskuelse, ogsaa da jeg i Fjor fremsatte Lovforslaget, at det havde været ønskeligt, om alle saadanne Foranstaltninger fik det samme Statstilskud. Men jeg fandt ikke nogen Tilslutning dertil, idet man saavel fra konservativ Side som fra Venstres Side var af den Anskuelse, at der ikke burde være Statstilskud paa dette Punkt. Havde jeg haft nogen Forventning om at kunne naa videre, og hvis f. Eks. det ærede Medlems Partifæller i Folketinget havde givet Udtryk for det samme Standpunkt som her, saa antager jeg, at det havde været muligt at opnaa Enighed med Tingene derom; men paa det Tidspunkt, hvor dette Spørgsmaal rejstes, mente jeg mig ikke, efter den med alle Partier i Folketinget truffne Overenskomst, berettiget til at rejse et saadant Stridsspørgsmaal.

Poul Rasmusen: Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at i § 8 er der sket en betydelig Forandring fra de Regler, som gælder nu for Dyrtdshjælpen, idet man her oppe i dette Ting i Fjor fra alle Sider var enig om, at Tillægsskatten kun skulde kunne udskrives, for saa vidt angik de Be-